

MINDENNEK MEG VAN A MAGA IDEJE

Amióta ember van a Földön az életét az idő határozza meg. Minden tőle függ, születés és halál ura, behatárol, megmutatja, hogy milyen intervallumban mit tehetünk. A nappalok és éjszakák szigorú váltakozásában élünk. Az idő mindenkinek egyformán múlik, a különbség annak felhasználásában rejlik. Soha sem értettem az unatkozó embereket, azokat akik nem tudnak mit kezdeni a szabad idejükkel. Én öt percet is kihasználok, mert úgy gondolom, hogy az idő drága kincs. Amíg vannak terveink, amelyeket a jövőben szeretnénk megvalósítani, addig ez igen nagy éltető erő. Aki föladja az hamarosan a másvilágon találja magát.

Azt senki nem tudja pontosan, hogy mennyi ideig él, még a horoszkópok sem mutatják egyértelműen. Több kilépési pillanat is lehet, amelyek közül végül csak életveszélyes helyzetet jelöl a horoszkóp. A vég ismerése beláthatatlan helyzeteket teremtené.

Azt mondják, hogy éljünk a mában, mert a tegnap már elmúlt a holnap pedig bizonytalan. Ezt én egy kicsit kiegyesíteném. A múlt szép emlékeire visszagondolni csodálatos, újra átélni azokat, pozitív energiákkal tölt fel. A jövő a megvalósítandó elképzelések szempontjából fontos. Tudjuk, hogy a gondolatnak teremtő ereje van. A kis kívánságok gyorsan teljesülnek, a reális nagyokra sokszor évekig várunk. A jelent meg kell élnünk. Tudatosan használjuk ki a kellemes helyzeteket, csipegessük fel a boldogság utolsó morzsáit is, hogy legyen mire emlékezni.

Sokat gondolkodtam azon, hogy miért vannak úgynevezett kieső idők az életünkben. Miért kell sorban állnunk, sokszor órákig várakozni, visszafordulni az ajtóból, hogy elzártuk-e a gázt, miért pont előttünk csukják le a sorompót a vasúti átjárónál. Ezekre a látszólagos felesleges várakozásokra azt a magyarázatot találtam, hogy ugyanazon a helyen és ugyanabban az időben csak egy ember tartózkodhat, a másoknak várnia kell. Így aztán nekem is várakoznom kell valahol, amíg szabad lesz az a hely, ahová én el akarok jutni. Ebből a szemszögből nézve nyugodtan várakozhatunk, inkább foglaljuk el magunkat valamivel. Gondolkodjunk, olvassunk, nézelődjünk. Lehet, hogy éppen az őrangyalunk tart vissza valamilyen kellemetlen eseménytől.

Előfordul, hogy egy jövőbeni időpontban egyszerre két vagy több helyen kellene lennünk. Felesleges előre idegeskedni, mert mire odáig érünk, úgy is ott leszünk, ahol lennünk kell.

Mint tudjuk az idő minősége meghatározza, hogy az események mikor következnek be. Az asztrológia is azért működik, mert a születés pillanata meghatározza a személyiséget.

Az időt nem érezzük ugyanolyan hosszúnak. Ha szorult helyzetben vagyunk, akkor ólomlábakon jár, ha jól érezzük magunkat, akkor gyorsan elröppen.

Rendelkezünk időérzéssel. A mindennapok rutinja fogékonytá tett minket arra, hogy nagyjából meg tudjuk ítélni, hogy hány óra van éppen és ez még éjszaka is működik. Tudunk időzíteni, az esetek többségében fel tudunk ébredni előre meghatározott időpontban.

A horoszkópokban a Szaturnusz az idő ura. Helyzete és kapcsolatai határozzák meg, hogy ki milyen módon viszonyul az időhöz. Mutatja a pontosságot, vagy pontatlanságot, az időre teljesítést, hogy tud-e valaki jó időben jó helyen lenni. A saját területén visszafog, késleltet, lassít, későn érővé tesz, hosszú időn át tartósítja a körülményeket, akár hosszú életet jelent.

Ne csodálkozzunk azon, hogy testünk és belső szerveink is a napszakok szerint működnek. Nem egyforma az intenzitás, vannak pihenők és csúcsra járatások. Ez még olyan szerveknél is így van, amelyekről azt gondolnánk, hogy egész életünkben egyformán működnek. Például a tüdő vagy a szív folyton üzemel, még is vannak hullámzások a működésükben. Létezik egy úgynevezett **szervóra**, amely megmutatja, hogy melyik szervünk mikor aktív. Ha ismerjük a szervórát, akkor igazodhatunk hozzá, a felesleges terheléseket kiküszöbölhetjük, nem túl nehéz megfelelni az elvárásoknak. Saját magunk gyógyítására is alkalmazhatjuk. Akkor használjuk a terápiákat és gyógyszereket, amikor azok a leginkább hatásosak lehetnek. A szervóra működését befolyásolhatják külső tényezők, úgy mint időjárás, munkabeosztás, betegség, stressz, érzelmek, Hold fázis, stb. Személyenként is mutatkozhatnak eltérések, de nagy általánosságban meg lehet határozni az intervallumokat. Ezek a következők.

1 – 3 óra között. Ez a *máj* órája, a mérgek kiválasztása, a szervezet újjáépítése. Erősebb a fájdalomérzet és legkevésbé terhelhető a szervezet.

2 óra körül van a legmélyebb alvás időszaka.

3 – 5 óra között. Ez a *tüdő* és a *légutak* órája. Ilyenkor kellene légző gyakorlatokat végeznünk, ha éppen nem alszunk. Viszont a hajnali friss levegő minden képen hasznos.

4 óra körül alacsony a vércukorszint és a testhőmérséklet.

5 – 7 óra között. Ez a *vastagbél* órája. Méregtelenítés székletürítéssel, intenzív bélmozgás. Aktívak a mellékvesehormonok és a férfi nemi hormonok.

6 óra körül elkészült a szervezet a fizikai aktivitásra.

7 óra körül emelkedik a vérnyomás.

7 – 9 óra között. Ez a *gyomor* órája. Reggelizzünk, hogy a gyomor tudjon előemészteni.

9 óra körül tesztoszteron hormon kiválasztás.

9 – 11 óra között. A *lép* és a *hasnyálmirigy*, valamint az *idegrendszer* órája. Erre az időre már legyen mit emészteni, legyen minek felszívódnia a bélrendszerből, ezért fontos a reggeli étkezés. A jól működő vércukorszint kiegyenlítődik. Az idegeink a legnyugodtabbak. A munka és a tanulás ideje.

10 óra körül optimális a testhőmérséklet és magas fokú az éberség.

11 – 13 óra között. A *szív* órája. Sok energiát igényel, de ha reggeliztünk és tízóraitunk, akkor az emésztőrendszer már biztosítja azokat. Az energiatöbblet használható testedzésre vagy fizikai munkára.

12 óra körül intenzív a gyomorsavtermelés.

13 – 15 óra között. A *vékonybél*ből tápanyag felhasználás történik és a felesleg elraktározása. Epetermelés az emésztéshez. Lassul a vérkeringés, az emésztésre koncentrálnak. A vékonybél az immunrendszer legfontosabb része, ezért is fontos a frissen készült meleg ebéd. Magas a fájdalom- és ingerküszöb, hatékonyabb az érzéstelenítés.

14 óra körül legjobb a koordinációs készség.

15 – 17 óra között. A *húgyhólyag* órája. Felkészül arra, hogy a vese működését kiszolgálja.

15 óra körül legkisebb a reakcióidő.

17 óra körül hatékony az érrendszer, maximális az izomerő.

17 – 19 óra között. A *vese* órája. Aktivitásának csúcspontja 19 órára tehető. Ezért nem értek egyet az egész napos folyamatos vízivással, mert akkor is dolgoztatja a vesét, amikor az nem aktív.

18 óra körül legmagasabb a vérnyomás és a testhőmérséklet.

19 – 21 óra között. A *vérerek, szívburok* órája. Az ilyenkor elfogyasztott étel már elraktározódik. Érzékeink kifinomultak, hallgassunk zenét, olvassunk, foglalkozzunk azzal ami örömet okoz.

21 óra körül megkezdődik a melatonin hormon kiválasztása, ami az alváshoz szükséges.

21 – 23 óra között. Ez egy általános pihenő időszak az egész szervezet részére. Felkészülés a mélyalvásra. Emésztési szünet. 21 óra után már ne táplálkozzunk, mert az étel nagy része emésztetlen marad. Már ne foglalkozzunk megerőltető testi és szellemi munkával.

23 – 1 óra között. Az *epe* órája. Szorosan összefügg a következő órákban történő májműködéssel.

Ha a fent említett időszakokra figyelünk, azokkal harmonizálunk, akkor segítünk szervezetünknek az optimális működésben. Az, hogy egészségügyi problémáink mely órákban jelentkeznek rávilágíthat arra, hogy mely szervünkkel lehet probléma. Nem lehet a természet ellen véteni, mert az megbosszulja magát.

Az emberi teljesítőképesség hullámlásait már az ókorban megfigyelték, innen származik az „Egyszer fent – egyszer lent” mondás.

A **bioritmust** azonban először egy német orvos Wilhelm Fliss figyelte meg pontosan a 19. században. Számos életterületen ciklikusság figyelhető meg. Az elsődleges bioritmus a fizikai, szellemi és érzelmi, a másodlagos az irányítás, a szenvedély és a bölcsesség. Az elsődleges bioritmus a születés pillanatában középszintről indul és különböző időintervallum szerint ismétlődő szinuszciklusát ír le. A másodlagos bioritmusok az elsődlegekből vezethetők le.

Fizikum: 23 naponta ismétlődő ciklus, amely az egyén fizikai állapotát (egészség, vitalitás) jellemzi.

Érzelem: 28 naponta ismétlődő ciklus, amely az egyén érzelmi állapotára (psziché, stabilitás, pozitív energiák, kapcsolatteremtés) utal.

Szellemi: 33 naponta ismétlődő ciklus, amely az egyén szellemi állapotát (kreativitás, gondolkodás, szellemi teljesítmény) követi.

Irányítás: a fizikumtól és az intellektualitástól származtatott ritmus, mely az irányítói, vezetői készségekre, ill. a probléma megoldói készségekre utal.

Szenvedély: a fizikai és az érzelmi ritmusokból származtatható, mely a cselekvőkészségre utal, jelölheti a szexuális energiát is.

Bölcsesség: az érzelmi és az intellektuális ritmusokból vezethető le, mely a döntéskészséget és az egyén környezetében betöltött szerepének tudatosítását jelenti.

Az élet **korszakokra** bontható és mindegyiknek meg van a maga jelentősége és minősége. Amikor horoszkópot elemzünk, figyelembe vesszük az illető életkorát, azonos jelölők mellett nem mondhatjuk ugyanazt egy 20 éves és egy 60 éves embernek. Viszont vizsgálhatjuk az életkornak megfelelő jellemzőket.

A csecsemő kort a Hold és annak környezete jellemzi. Az Ascendens és a tengelyekkel együttálló bolygók a születés körülményeiről és az azt követő rövid időszakról tájékoztatnak. A gyermekkor a Merkúrhoz tartozik, valamint szintén a tengelyek pár fokos közelségében lévő bolygók mutatnak eseményeket. (a tengelyközeli bolygók Ascendens pontosításra is alkalmasak) Ezek a tanulás és a közösségbe való beilleszkedés éveit.

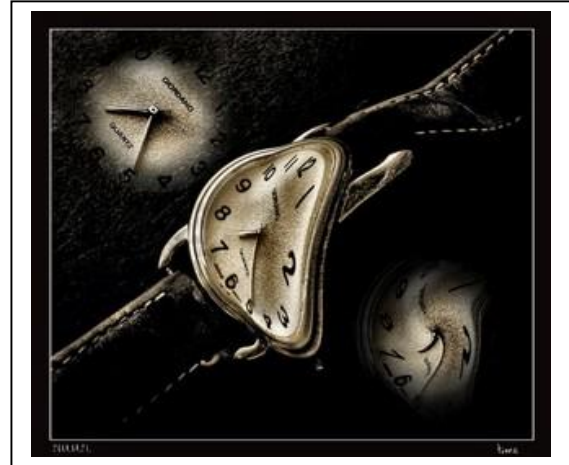
Az ifjúkor bolygói a Mars és a Vénusz. A szerelem, a párválasztás, a szexualitás és az energiák mozgósításának időszaka.

A felnőtt kort a Nap jellemzi. Ez az alkotás időszaka, az elképzelt életkörülmények megvalósítása, a jellem és az éntudat végleges kialakulása.

A felnőtt és idős kor közti időszak a Jupiteré. Hivatott arra, hogy az életet élvezzük, mielőtt elérjük az életünk utolsó szakaszát.

Az idős kort a Szaturnusz jelöli. Lassuló életvitel, a szellemi tevékenység már megelőzi a testi cselekedeteket.

Életünket át meg átszövik a különböző időperiódusok kisebb és nagyobb egységekben egyaránt, amelyek még átfedésben is vannak. Az időt, mint mértékegységet soha nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Mindig is kutattuk az örök élet titkát, amikor már nem számít az idő, amikor már semmi sem sürgős.

Egyes agykutatók szerint az idő valójában nem is létezik, csak emberi találmány. Mire alapozzák ezt? Ha az agy azon területe megsérül és már nem funkcionál, ahol az emlékek őrződnek, akkor a beteg úgynevezett *retrográd és anterográd amnéziában* szenved. Nincsenek múltbéli és új emlékei, csak a jelen pár másodpercét tudja átfogni. A memóriája csak azt a tudást ismeri, amit a betegség létrejötte előtt megszerzett, de azt sem helyezi bele az időbe. Abszolút a pillanatban, a mostban él. Az agyat vizsgálva az állapítható meg, hogy jelen múlt és jövő ugyan azon a területen mutat aktivitást. Tehát az időkép nem az agyban, hanem a képzeletben választódik el. Azzal a megállapítással viszont nem értek egyet, hogy az állatok csak a jelenben élnek. Nyilván nem olyan minőségben mint az ember, de ők is alkalmazzák a múltbéli tapasztalatokat a jelenre és a jövőre. Ez bizonyítja a Pavlov féle reflex, miszerint egy adott helyzet ismétlődése kiváltja ugyan azt a cselekvést az állatoknál. Tehát minden élőlényél működik az idő, csak nem egyforma szinten.

Azt állítják, hogy a gyermekeknek kezdetben nincs időfogalmuk, emlékeiket nem tudják idősorba rendezni. Persze kérdés, hogy mit értenek időfogalom alatt. Ha csak azt, hogy a gyermek még nem tudja értelmezni az egy hét múlva fogalmát és a tegnapelőttet, akkor igaz az állítás. Én azt gondolom, hogy igen is bizonyos értelemben van időfogalmuk, csak még nem tudják kifejezésre juttatni, főleg a beszédtanulás kezdetén. Jól tudják, hogy bizonyos viselkedésekkel elérhető az, ami a múltban már egyszer megtörtént. Tehát a múlt, jelen és jövő értelmezése megjelenik, csak még nem tudatosan. A kifinomult időérzék a tapasztalásokkal jön.

Az állatok és a gyermekek viszonyulása az időhöz is azt mutatja, hogy az a tudatban jön létre és az örökös változás az alapja.

Agyunkban a múlt felidézése a jelenben történik, de a kép már nem olyan tökéletes, mert kihagyunk belőle részeket, sőt érzelmileg is átalakítjuk. A *közös tudatból* áthozott emlékek is befolyásolják a múltat. (a közös tudatról egy másik cikkben írok) Hogy mi vár ránk a jövőben azt a múlt tapasztalatai alapján prognosztizáljuk. Ahogy haladunk előre, agyunk folyamatosan újratervez, próbál igazodni a valóban bekövetkezett eseményekhez.

Ha az idő emberi találmány, akkor az asztrológus, hogyan tudja megmondani, mi fog történni a jövőben? Vagy a két dolognak semmi köze egymáshoz?

Az idő fogalma (idézetek):

Gottfried Wilhelm Leibniz (polihisztor) szerint: értelmetlen abszolút térről és abszolút időről beszélni, mint ahogy azt Newton gondolta. Leibniz szerint a tér nem más, mint két egyidejűleg létező tárgy közötti távolság. Az idő pedig két esemény közti távolság. Hasonló módon, értelmetlenség abszolút időről beszélni, mert az idő fogalma az „események egymást követő rendjét” fejezi ki. Az idő fogalma relációs fogalom: az események közti viszonyokra vonatkozik.

Az idő nem látható, érzékszervekkel nem érzékelhető.

A kérdés az, hogy az idő a világmindenség alapvető tulajdonsága-e, vagy egyszerűen szellemi megfigyelésünk, azaz érzékelésünk terméke. Bár az e kérdésre adott válaszok ma elégtelennek látszanak az idő fogalmának tisztázására, azok értelmezése és viszonyaik feltárása érdekes válaszokat eredményez.

A modern fizikai időfogalom teljesen elszakadt a hétköznapi tapasztalattól és az erre épített filozófiai gondolkodástól. Fizikailag az időt a megfigyelt rendszer entrópiájának (egy rendszer rendezetlenségi fokát jellemzi) növekedéseként értelmezhetjük. Nevezetesen, a rendszer állapotának két egymást követő megfigyelése két eseményt szolgáltat, melyek a múltból a jelenen keresztül a jövőbe való haladást írják le.

Az idő tehát a változás mérésére szolgáló fogalom, melyről az idők során különböző nézetek alakultak ki:

Az egyik nézet szerint az idő a világmindenség alapvető szerkezetének része, egy kiterjedés, melyben események egymás utáni sorrendben történnek és az idő maga is mérhető. Ez ún. "realista nézet"-et, melyet Sir Isaac Newton is használt, gyakran newtoni időnek is nevezik.

Mint hogy az idő csupán valami megfigyelt változással együtt értelmezhető (legyen az valamilyen mozgás, vagy bizonyos események feltűnése), általában e megfigyelésekhez viszonyított relatív mennyiségnek tekintjük. Az Ősrobbanás (Big Bang) elmélete óta azonban lehetővé vált az ún. galaktikus időszámítás is, ami világunkban abszolút időnek tekinthető. Eszerint az időt a világmindenség entrópiájának növekedéseként értelmezhetjük, és ezzel alapot adhatunk a newtoni abszolút idő fogalmának..

Könnyebb meghatározni azt, hogy az idő mi nem. Az idő csupán addig tart, amíg a jelen el nem múlik. A múlt a jelen emléke, a jövő pedig a jelen várakozása. Az ember ideje nem mérhető kozmikus eseményekkel, hanem az egy lelki mennyiség.

A jelenlegi fizikai elméletek szerint az idő mérésének határai vannak. Az az időtartam, amennyi egy fénysebességgel haladó fotonnak szükséges, hogy a legkisebb hosszúságú utat megtegyen. Események ennél közelebbi időtávolságai számunkra megkülönböztethetetlenek.

Ha az idő az ősrobbanással kezdődött, akkor az az előtti történések egy másik időkeret és más világ részei voltak. Az idő nemlétezését épp olyan nehéz felfogni, mint a másik időkeretet az ősrobbanás előtt, ha volt ilyen egyáltalán.

Az idő egyirányúsága régóta foglalkoztatja az emberek fantáziáját. Az időutazás a térben való mozgáshoz hasonlóan, az idő különböző pontjaiba való előre, vagy hátra való mozgásra és cselekvőképességre utal. A időben való mozgás jelenlegi fizikai értelmünk szerint elméletileg is lehetetlen. A fő problémát a logika jelenti. Az -ok>okozat lánc- megsértése, ellentmondásos helyzeteket teremthet, például ha visszamegyek és megölöm a nagyapámat kiskorában, akkor nem születek meg, és akkor nem tudok visszamenni.

A tudatmódosító szerek (LSD, marihuána, tudattágító gombák) hatására megdöbbentő mértékben befolyásolódik az időérzés. Az idő lelassul, megáll, felgyorsul és visszafelé pörögni látszik, vagy az események elvesztik egymásutániségüket, s a sorrendek összekeverednek, egyáltalán jelentéktelenné válik. Egyfajta időtlenség tapasztalható.

Bp., 2015.03.27.
Ujvári Csilla